

Årsberetning 2008 for PUK Motocross

Året 2008 startede som sædvanligt i "Kapellet", som er vores værksted på Østerbro. Vi mødes i vores aktivitet hver tirsdag hele året rundt på nær et par få uger i sommer- og juleferien.

I kapellet deler vi værkstedet med PUK Gokart, der er nævnt andet sted her i bladet. Kapellet er venligst udlånt af Københavns kommune og vi er alle meget glade for stedet, som vi bruger flittigt.

Da vi indkøbte vore 3 motocross cykler sidste år, regnede vi ikke med, at vi skulle reparere så meget på cyklerne, men alligevel gik der en del tirsdage med at gøre dem helt klar til sæsonen 2008.

De unge i aktiviteten fik lært en del om generel vedligeholdelse, som de senere kan bruge, når de engang selv får en knallert. Det at vaske, smøre og hælde nyt olie på er for nogle af de unge mere end rigeligt at skulle overskue, men der er ingen tvivl om, at de er glade for at få et par fif med hjem i bagagen.

De øvrige tirsdage i årets start blev brugt på biografture og madlavning i PUK's klublokale i St. Kongensgade.

Da vi her i starten har en hel del udgifter til indkøb af nyt materiel i form af maskiner, sikkerhedsudstyr og tøj, sætter det en naturlig grænse for, hvad vi så har af muligheder for at komme på andre ture. Men det gør ikke noget, for al vores tid, har de sidste mange måneder gået med at starte aktiviteten op og sætte både de unge og os selv ind i nye rutiner. Vi håber dog at vi i 2009, får tid og mulighed for at kunne arrangere en kanotur til Sverige, som vi tidligere har gennemført med stor succes. Det er vigtigt med et godt sammenhold og følelse af fællesskab og da motocross sporten er en "egoistsport", sætter vi en stor ære i, at de unge før og efter kørslerne, kommer tæt på hinanden og lærer, at uden hinanden fungerer intet.

Tit når vi får nye medlemmer i aktiviteten, bliver de meget overraskede over, at en times kørsel på banen medfører mindst det dobbelte i vedligeholdelse, rengøring, transport, udpakning osv. osv. Den lidt naive forestilling om, at man blot møder i PUK, får udleveret sin egen cykel, kører på banen og så blot tager hjem igen, tror vi har afholdt mange af vore medlemmer fra at komme igen efter et par gange. Det er sjovt at køre motocross, men man får det ikke sjovt uden at arbejde for det. Heldigvis har vi efterhånden fået opbygget en fast medlemsskare, som stort set kommer hver gang og som i store træk forstår det med det sure og sjove.

I vintersæsonen, hvor vi ikke kører på banen, er det naturligvis svært at fastholde medlemmerne, men ligeså snart sæsonen går i gang, står de nærmest på nakken af hinanden for at få lov til at tage deres venner med ud på banen. Der er ingen tvivl om, at de unge er stolte af at gå til PUK motocross, hvilket de også har en god grund til at være, for det er ikke små knallerter, de kører på, men rene motorcykler med en acceleration som sætter selv den største BMW på plads.

I april måned gik køresæsonen i gang og endelig kunne både de unge og instruktørerne komme ud at køre på Amager motocrossbane, som ligger på Lossepladsvej på Amager. Tidligere har vi mødtes ved Politigården og derefter samlet kørt til motocrossbanen. Men som noget nyt i år, besluttede vi os for at møde direkte på banen. På den måde ville dem der mødte til tiden blive tilgodeset, da de ville være de første der kom i køredragten og dermed få mere køretid, end dem der altid kom for sent. Ideen viste sig at være god, for

pludselig kunne det mærkes på egen krop, at det fik konsekvenser, når man med en vis ligegyldighed ikke respekterede mødetider. Det er jo netop det som PUK også drejer sig om – at møde til tiden! Det er god lærdom for de unge og en vigtig ting at kunne, når de engang skal ud på det rigtige arbejdsmarked. Det er ikke alle arbejdsgivere, som er lige så søde og forstående som PUK instruktørerne. Faktisk er det sket, at vi instruktører blev ringet op af de unge, når de utålmodigt stod og ventede ude på banen, hvis vi en sjælden gang selv var forsinket. Det er en dejlig fornemmelse for os instruktører, da det viser, at børnene er fokuseret og utålmodige for at komme i gang med kørslen og dermed forhåbentligt har forstået budskabet.

Som tidligere nævnt har vi haft og har stadig en stor gennemgang/ udsiftning blandt medlemmerne og hver gang vi får et nyt medlem i aktiviteten, spørger vi om de har kørt motocross før? I 90 % af svarene er svaret "ja" og de har næsten alle kørt i mange år. Ja, selv dem på 12 år har "kørt i mange år".

I starten valgte vi at tro på historierne og iklædte dem sikkerhedsudstyr og tøj, hvorefter de blev sat op på en crosser og det var først, når de vred gashåndtaget i bund og med bævende og undrende stemme spurgte instruktøren: "Hvorfor kører den ikke?" at de ændrede lidt på "historien".

Det blev nu til, at de aldrig havde prøvet motocross, men at de ikke ville indrømme det overfor alle de øvrige "gamle" medlemmer. Det har vi som instruktører også lært af og nu behandles alle ens også de "professionelle" som virkeligt **har** kørt i mange år. Det bør måske lige nævnes, at alle vore motocrosscykler har kobling, gear og fodbremse, hvilket ikke er noget en dreng med scooterbenzin i blodet kender så meget til. Han ved blot at gashåndtaget sider til højre.

Sæsonen på banen var ikke meget mere end skudt i gang, før vi kunne konstatere, at 3 motocrosscykler var for lidt til alle de unge og vi søgte derfor om yderligere 2 stk. på 125 ccm og én på 85 ccm. Vi håbede, at den "lille" 85 ccm kunne bruges til de mindste medlemmer og til alle nybegyndere, hvilket har vist sig at være en stor succes.

Midt i sæsonen begyndte reparationerne at komme hurtigere og hurtigere. Vi ved ikke om det var fordi ungerne var blevet modigere, men et styrt eller andet på banen betød som regel en større eller mindre reparationer.

Sidst på sæsonen fik vi kontakt til Glenn, som er mekaniker på Politigården. Glenn kører selv motocross og har igennem hele 2008 hjulpet os med at reparere maskinerne. Uden ham havde flere cykler med sikkerhed stået stille i meget lang tid. Glenn bliver ansat som PUK instruktør i vores aktivitet i 2009 og der er hårdt brug for ham og der skal lyde et stort "velkommen" til ham.

I en sport som motocross kan det næsten ikke indgås, at der sker uheld med skader på kørerne til følge. Desværre styrtede en af vores rutinerede medlemmer og han var så uheldig, at han brækkede lårbenet. Det kom naturligvis som et chok for os alle, men heldigvis tog han det selv med godt humør og på hospitalet havde han spurgt lægerne om, hvor lang tid der ville gå, før han igen var klar til, at kunne køre motocross. Denne udtalelse vidner om en meget engageret dreng, som er mere end velkommen tilbage ligeså snart han er frisk og klar igen.

Ved sæsonafslutningen var det tydeligt, at flere af maskinerne trængte til den helt store overhaling m.h.t. udskiftning af reservedele og det bliver vores store vinterprojekt før sæsonen igen går i gang i 2009.

Til de som ikke ved det, så er motocross meget fysisk krævende. Det kan flere af de unge skrive under på. Det ses tydeligt på banen, når de efter blot én eller to omgange er nødt til lidt at holde ind til siden for at kigge lidt på dækkene, styret eller andet. Når vi så spørger dem, hvorfor de holder stille, er naturligvis ikke for at holde en pause pga. træthed - nej nej, det er for lige at checke dækmønstret eller kontrollere for mislyde fra udstødningen osv.!

Til sidst vil vi sige til alle vores unge i aktiviteten, at vi er stolte af jer og ser frem til mange flere timer i jeres selskab med mudder til op over anklerne.

Tak for i år.

Kim Wallbridge
Ove Hansen
Kenneth Holm Svendsen
Jesper Mathiasen
Glenn Christensen

